

דעם רבינ'ס אעסיות

ספורי מעשיות
משנים קדמוניות מרבנו
הקדוש רבי נחמן מברסלב
זיע"א
המעשה עם הבחינות

מעשה י"ב
מבעל תפילה (11)
סוף
גליון 82

שבת שלום קוראים יקרים

הנה תהלה לקל הגענו לסיים המעשה מהבעל תפלה הקדוש, אשר בתפלותיו ועבודתו הקדושה, זוכה למצא את כל אנשי המלך. "ושלחו את הבעל-תפלה אל המדינות... לתקן אותם ולטהר אותם להשיבם משטותם, כל מדינה ומדינה משטות וטעות שלה, כי פלם תעו ונבוכו פנ"ל, ועתה היה בודאי פח ביד הבעל-תפלה לילך אליהם ולהשיבם, כי קבל פח ורשות מן המלכים של כל המדינות". כל אחד מהם שנעשה מלך על המדינה שלו, מבקש מהבעל תפלה שילך לטהר ולתקן אותם מהמדות רעות והתאוות שנפלו לתוכם. כל אנשי המלך, אף אל פי שאנשי המדינה נתבטלו אליהם ונכנעו תחתם, עדין לא להם את הפח לתקן אותם מפל הפגמים ולהוציאם משטותם. רק הבעל תפלה הקדוש לבד הוא הבעל פח האמתי, שיכול להשיב את כל העולם פלו בתשובה ולעורר את לבכם לעבודת ה' יתברך.

מי שיש לו לב ומח, יכול לקבל מזה קצה קצהו של השגה והבנה בגדלת הבעל תפלה הקדוש ובכחו הגדול. כי דברים אלו לבד, הם כמו חרף קטן להתבונן דרכו ולהבין מה זה צדיק אמתי. "כי יש צדיק, שהוא היפי והפאר והחן של כל העולם פלו" (ליקו"מ תנינא ס"ז). יש צדיק גדול ונורא כזה, שהוא האור והתקנה של כל העולם. "שכל מי שנכלל בזה החן האמת של זה הצדיק, שהוא החן והיפי של העולם, דהינו שמתקרב אליו ונכלל בו, נפתחין עיניו ויכול לראות..." (שם). וכבר ידוע דברי מוהרנ"ת ז"ל שהבעל תפלה הוא רבנו הקדוש, צדיק יסוד עולם. כי מי שיכול לספר מעשה נורא כזה, אשר לא נשמע מעולם, בודאי יש לו שיכות והשגה

בענין הזה, וכבר אמר על עצמו: "אני נהר המטהר מפל הפתמים" (חיי מוהר"ן של"ב). כי על ידו יש תקנה טובה לכל אחד ואחד מפל מקום שהוא, לצאת משטותו ומבוכותיו, לשוב לה' יתברך, ולזכות לחיים טובים באמת, בזה ובבא.

וראוי לנו להתחזק ולשמח מאד, בפרט בימים אלו, על שזכינו לדעת מצדיק קדוש כזה. אשרינו שזכינו להתקרב אליו וללמד את תורתו ומעשיותיו הקדושים, אשר בכל תבה ותבה שלהם גנוזים סודות ורזים ורפואות נפלאות, לעורר אותנו משנתנו ולהקימנו ולהחיותנו, כמו שאמר: "ראוי לכם לשמח בי, מה שזכיתם שיהיה לכם רבי כזה" (שיחות הר"ן קע"ז). וזה עקר ההתחזקות שלנו, שבעזרת ה' לא נכלמו לנצח כל החוסים בו. "פי אשרי למי שזוכה להתקרב בעודו בחיים חיותו לצדיק האמת, אשרי לו, אשרי חלקו" (ליקו"מ תנינא ע"ח). וגם מוהרנ"ת ז"ל התחזק וחזק אחרים בזה "ברוך השם יש לנו במה לשמח על שזכינו לידע מאור פנה אור האורות אור צח ומצחצח... אשרי החוסה בצלו, אשרי הבא על ציון הקדוש שלו ומקום דבריו" (עלים לתרופה מכתב כז). "כי זכינו לישועות נפלאות ונוראות מאד, אשר נצלנו מפח יוקשים מלהיות מתנגד על רבי כזה. על למוד קדוש כזה. על מעשה פזאת הנעשה עמנו. שימו לבבכם היטב מה שנעשה בעולם..." (עלים לתרופה מכתב ריד)

אשרינו, אשרינו מה טוב חלקנו, ומה נעים גורלנו, ומה יפה ירושתנו...

שבת שלום ומברך!

ספורי מעשיות משנים קדמוניות - מעשה יב - מ'בעל-תפלה' (11) שפירה רבנו נחמן מברסלב זיע"א

ואחר-כך, כשתתן להם מן המאכלים הנ"ל, בודאי ישליכו תאנה זו של ממון.

וכן עשה הגבור, ולקח את האנשים הנ"ל, דהינו גדולי המדינה של עשירות, שהם אלקות במדינתם, כנ"ל, כי אלו האלקות היו בכאן, כי באו עם הממנה על האצרות לכאן, ככל המבאר למעלה.

וכשיצאו ממדינתם עם הממנה, כנ"ל, נתנו להם בני המדינה כח והרשאה, שכל מה שיעשו אלו השלוחים, יהיה עשוי. וכל בני המדינה מכרחים להתרצות לכל מה שיעשו אלו השלוחים, (שהם גדולי המדינה אלקות שלהם) ולא יוכלו לשנות. ולקח הגבור את אלו האנשים, שהם נקראים אלקות במדינתם מחמת עשרם, כנ"ל,

והולך אותם בדרך הנ"ל, והביא אותם עד הקעף של המאכלים הנ"ל ובתחלה הולך אותם כנגד הרוח, והגיע להם הריח של המאכלים, והתחילו לבקשו מאד, שיתן להם מהמאכלים הטובים הללו.

אחר-כך הולך אותם מפנגד הרוח, והתחילו לצעק שיש סרחה גדולה, חזר והביא אותם כנגד הרוח, ושוב הגיע להם הריח הטוב של המאכלים, וחזרו ובקשו אותו, שיתן להם מן המאכלים. חזר והולך אותם מפנגד הרוח, וחזרו וצעקו, שיש סרחה גדולה מאד.

ענה ואמר להם הגבור להאנשים הנ"ל: הלא אתם רואים, שאין כאן שום דבר שישירח, בהכרח צריכים לומר בודאי שאתם בעצמכם מסריחים, כי בכאן אין שום דבר שישירח. ואחר-כך נתן להם מן המאכלים הנ"ל

ותכף כשאכלו מאלו המאכלים, התחילו תכף להשליך ולזרק מהם את כספם וזהבם, וכל אחד חפר לעצמו חפירה וקבר, וקבר את עצמו בתוך החפירה מחמת גדל הבושה, שנתבישו על-ידי שהרגישו גדל הסרחון של הממון (שהוא מסריח כמו צואה ממש) מחמת שטעמו מן המאכלים הנ"ל, וקרעו את פניהם, וקברו את עצמם, ולא היו יכולים להרים פניהם כלל. ונתביש אחד מחברו, כי שם באותו המקום, הממון הוא הבושה הגדולה מפל

ודבר הגבור עם המלך אודות בני המדינה, שנפלו אל העבודה זרה של ממון, כנ"ל, ואמר הגבור להמלך: איך ששמעתי מפיהם, שעל-ידי הדרך שיש לי אל החרב הנ"ל, על-ידי-זה יכולים להוציא את מי שנשקע בעבודה זרה של תאות ממון. השיב לו המלך: כן הדרך.

והודיע המלך להגבור; היות שבדרך, שהוא עולה אל החרב הנ"ל, יש דרך מן הצד, ובאים באותו הדרך אל הר של אש, ועל ההר רבוץ אריה, והאריה, כשהוא צריך לאכל, הוא הולך ונופל על העדרים ולוקח לו צאן ובהמות ואוכלם, והרועים יודעים מזה, ושומרים מאד את הצאן מפניו, אבל האריה אינו משגיח כלל על זה, רק כשהוא רוצה לאכל, הוא נופל על העדרים, והרועים הם מפים ומרעישים עליו, אבל האריה אינו שומע זאת כלל, רק הוא לוקח לעצמו צאן ובהמות והומה ואוכלם. ואותו ההר של אש הנ"ל אינו נראה כלל.

ועוד מן הצד יש עוד דרך אחר, ובאים באותו הדרך אל מקום, הנקרא קעף (הינו בית הבשיל), ושם, באותו הקעף, יש כל מיני מאכלים,

ובאותו הקעף אין שום אש כלל, רק המאכלים מתבשלים על-ידי ההר של אש הנ"ל, וההר של אש הוא רחוק משם הרבה, רק שהולכים שבילים וצנורות מן ההר של אש אל הקעף הנ"ל, ועל-ידי-זה מתבשלים שם כל המאכלים הנ"ל.

וגם הקעף הזאת אינה נראה כלל, רק שיש סימן, שעומדים שם צפרים על אותה הקעף, ועל-ידי-זה יודעים, ששם הוא הקעף, ואלו הצפרים הם מרחפים בכנפיהם, ועל-ידי-זה הם מבעירים האש ומכבים האש, הינו, על-ידי הרחיפה של הצפרים הם מבעירים ומלהיבים האש וגם על-ידי-זה בעצמו הם מכבים האש שלא יתלהב יותר מדי. והם מלהיבים האש כפי המאכלים; שלצורך מאכל פלוני צריכים להלהיב האש כך, ולצורך מאכל אחר צריכים להלהיב האש כך הכל כפי המאכל, כן הם מלהיבים את האש (כל זה הוא דברי המלך אל הגבור).

בכך תולך אותם (הינו את אלו האנשים הנ"ל שנפלו בעבודה זרה של ממון, שהם האלקות של המדינה של עשירות הנ"ל, שהלכו עמהם, כנ"ל) תחלה נגד הרוח, כדי שיעזב אליהם ריח המאכלים הנ"ל,

הבושות, ומי שרוצה לדבר דברי בזוי לחברו, הוא אומר לו

שייש לו ממון, כי ממון הוא בוששה גדולה מאד שם, וכל מי שיש לו יותר ממון, מתבייש יותר. על כן קברו את עצמן מגדל הבוששה, וכלי אחד לא היה יכול להרים פניו אפלו בפני חברו, מכלי שכן בפני הגבור הנ"ל. וכל מי שהיה מוציא אצלו עוד איזה דינר או גדול, היה מבער אותו מיד ומשליכו ממנו למרחוק בחפזון גדול.

אחר־כך בא אליהם הגבור, והוציא אותם (מן החפירות והקברים הנ"ל) ואמר להם: בואו עמי! כי עתה אינכם צריכים להתירא עוד מן הגבור, (שהיו כל בני המדינה של עשירות מתיראים ממנו כנ"ל) כי אני אני הוא הגבור (כנ"ל).

ובקשו מן הגבור שיתן להם מן המאכלים הללו, כדי להוליך למדינתם. פי הם בודאי יהיו ממואסים מאד בממון, אך רצו שגם כל בני המדינה יצאו מתאוה זו של ממון. ונתן להם מאלו המאכלים,

והוליכו אל המדינה שלהם, ותכף כשנתנו להם מאלו המאכלים, התחילו תכף להשליך את כספם וזהבם כנ"ל, וטמנו עצמן במחלות עפר מגדל הבוששה. והעשירים הגדולים והאלקות הנ"ל, נתבישו ביותר.

וגם הקטנים שהיו נקראים אצלם "חיות רעות" כנ"ל, נתבישו בעצמן גם־כן, על שהיו עד הנה קטנים בעיני עצמן מחמת שאין להם ממון.

כי עתה נתגלה שאדרבא, הממון הוא עקר הבוששה. כי אלו המאכלים הנ"ל יש להם סגלה זו, שמי שאוכל מהם ממאס בממון מאד. כי מרגיש סרחון הממון כמו צואה וטנוף ממש. ואזי השליכו אלילי כספם ואלילי זהבם.

ואחר־כך שלחו לשם את הבעל תפלה הנ"ל, ונתן להם תשובות ותקוננים, וטוהר אותם. והמלוך הנ"ל מלך בכפה.

וכל העולם שבו אל השם יתברך, ועסקו רק בתורה ותפלה ותשובה ומעשים טובים. אמן פן יהי רצון.

ברוך ה' לעולם אמן ואמן.

מבאר בפסוק. שיש להקדוש ברוך הוא תנור במקום זה. והאש הוא שם. במקום אחר. רחוק מן התנור. כמו שכתוב (ישעיה ל"א): "נאם ה' אשר אור לו בציון. ותנור לו בירושלים":

ועין שם כל הקפיטל הנ"ל שמדבר מענין כל המעשה הנ"ל. "הוי הירדים מצרים לעונה ועל סוסים ישענו. ומצרים אדם ולא אל וסוסייהם בשר ולא רוח": הינו בחינת המדינה שסמכו עליה המדינה

של עשירות שהם יושיעו אותם. כי לפי טעותם סברו שהם כלם אלקות. וסוסייהם הם מלאכים כמבאר לעיל בתוך המעשה עין שם.

וזה שסוסייהם הפסוק: "ומצרים אדם ולא אל וסוסייהם בשר" וכו'. והבין:

"וה' יטה ידו וכשל עזור ונפל עזר ויחדו כלם יקליו". הינו בחינת היד הנ"ל: כי על היד ראו ששניהם יהיו נקליו, העוזר והעוזר כנ"ל.

"פאשר יהנה האריה והכפיר על טרפו אשר יקרא עליו מלא רעים" וכו': "כצפירים עפות" וכו': (הינו בחינת האריה הנ"ל והצפירים הנ"ל) עין היטב לעיל בתוך המעשה והבין: "כי ביום ההוא ימצאון איש אלילי כספו ואלילי זהבו" וכו'.

"ונפל אשרי החרב לא איש וכו' ונס לו מפני חרב וכו' וסלעו ממגור יעבור": זה בחינת השלשה פתות של החרב הנ"ל. (ונפל ונס זה בחינת שני הכחות הנ"ל. "וסלעו ממגור יעבר". זה בחינת חלי הדאר הנ"ל שחולף ועובר חזקו וכחו ממנו. כי סלעו פרושו חזקו. וזה בחינת כח השלישי של החרב הנ"ל). עין היטב: והבין:

אחר כל זה סוסייהם הפסוק: "נאם ה' אשר אור לו בציון ותנור לו בירושלים". הינו התנור והאש הנ"ל. כנ"ל:

ראה והבט והבין כי בהקפיטל הזה מבאר כל המעשה הנ"ל. (כל זה דברי רבנו זכרוננו לברכה):

וכך אמר רבנו זכרוננו לברכה בפרוש שכל המעשה כלה מראש ועד סוף היא רמוזה כלה בתוך הקפיטל הנ"ל (הינו ישעיה ל"א) ואמר שכל הדברים של המעשה הנ"ל כלם יכולים למצא במקראות וכיזא.

[כגון "וטמאתם את צפוי פסילי כספך ואת אפדת מסכת זבדך תזרם כמו דנה צא תאמר לו". (ישעיה למ"ד) וכמו שכתוב (ישעיה ב): "ביום ההוא ישליך האדם את אלילי כספו ואת אלילי זהבו וכו' לחפר פרות וכו' לבוא בנקרות הצרים" וכו'.

הינו שישליכו מאות ממון שהיא עבודה גרה ממש. ויטמינו עצמן בחפירות וכו' כמבאר במעשה הנ"ל.

כי הממון הוא מסרים כמו צואה ממש. כמו שכתוב: "תזרם כמו דנה צא תאמר לו". וכן פיוצא בזה. יכולים למצא כל דברי המעשה הנ"ל במקראות וכיזא].

אבל עקר המעשה כלה נאמרה על קפיטל הנ"ל

כי שם היא מבארת ומרמזת כלה. אבל אין אתנו יודע עד מה. כי אם מה שאגלה לנו בפרוש (הינו כל המבאר לעיל).

אבל שאר עניני המעשה. לא זכינו להשיג אף היא מרמזת בקפיטל הנ"ל אבל אמר בפרוש שכל המעשה כלה מרמזת שם.

סדר המלוך עם אנשיו הנ"ל הוא כך.

הבעל תפלה עם הגבור:

הממנה על האצרות והחכם:

המליץ והאוהב נאמן:

הבת מלכה עם בנה:

המלוך והמלכה:

כך הוא הסדור שלהם:

והם בחינת עולם התקוין: והם עשרה דברים. ולא נחשבו פסדרי: הינו שלא נחשבו (אלו העשרה הנ"ל) כפי הסדר המבאר בספרי קבלה: אבל יש דברים בגו:

גם מבאר בספריים שששהשפעת מדה אחת עוברת דרך מדה אחרת שששמתעכבת שם זאת ההשפעה. אזי נקראת על שם אותה המדה.

הינו שהמדה ששם מתעכבת ההשפעה של מדה אחרת שעוברת דרך שם. היא נקראת על שם אותה המדה ששם ממנה ההשפעה.

ובשביל זה נשתנה כאן הסדר וגם יש עוד כמה ענינים בזה המבארים להבקיאים היטב בספריים כל זה אמר רבנו זכרוננו לברכה בפרוש:

גם הבנתי מדברי שרמזו בזאת המעשה מיתת המלכים ותקוים. ובין בבחינת החרב ובין בבחינת התקוין לא נאמרו פסדרי העשר בחינות הנ"ל. מחמת הטעמים וענינים הנ"ל.

ועדן הדברים סתומים וחתומים. כי סוד המעשה לא גלה כלל. רק האיר עינינו בפסוקים וענינים הנ"ל כדי שידע שיש בהמעשה סודות נסתרים גדולים ונוראים מאד:

ואין אתנו יודע עד מה אשרי מי שיזכה להבין קצת סודות המעשיות הללו המבארים בזה הספר. כי כלם הם חדושים נפלאים ונוראים מאד מאד.

עמק עמק מי ימצאנו: מה נאמר מה נדבר. מי שמע קזאת מי ראה כאלה.

שם _____
טלפון _____
עיר _____

דעם רבינ'ס מעשיות

מבחן בספורי מעשיות מעשה י"ב (11) - מבעל תפילה (סוף)

- שיש כאן ריח טוב
- ט. מה אמרו האלקות של המדינה לגבור כשהוליד אותם מכנגד הרוח?
 שיש סרחא גדולה
 שיתן להם מהמאכלים הטובים הללו
 שיש כאן ריח טוב
- י. כמה פעמים הוליד אותם הגבור לכנגד הרוח?
 פעם אחת בלבד
 שתי פעמים
 שלש פעמים
- יא. מה עשו כשהגבור נתן להם מהמאכלים לאכול?
 השליכו וזרקו את כספם וזהבם
 כל אחד חפר לעצמו בור וקבר מרוב בושה
 שתי התשובות נכונות
- יב. איזה דבר היה בושה גדולה במקום ההוא?
 להיות בשמחה
 ללכת בגדים קרועים
 ממון
- יג. מה היה עושה כל מי שמצא שם דינר בכיסו?
 היה שומרו – שיהיה לו כשיצטרך
 היה נותנו לחבירו
 היה מבער וזורק אותו מיד ומשליכו למרחוק בחפזון גדול
- יד. מה בקשו מהגבור אח"כ?
 שיתן להם דרך תשובה
 שיבוא למדינתם למלוך עליהם
 שיתן להם מהמאכלים להוליד למדינתם
- טו. איזה סגולה יש למי שאוכל מאלו המאכלים?
 שממון לא נחשב אצלו כ"כ
 שממאס בממון
 שממאס בממון מאוד
- טז. שאַלט זכּוּת: באיפה קאפיטאַ ארומפּ האַעשע
הפּאָט?
 יעֵזִיה פּרָקֵב
 יעֵזִיה פּרָקֵס
 יעֵזִיה פּרָקֵס"א

- א. איזה חיה נמצא בהר בדרך לחרב, מן הצד?
 נמר
 זוב
 אריה
- ב. מה עושה החיה כשהרועים מרעישין?
 הוא נבהל מאוד
 הוא בורח מיד
 אינו שומע כלל, והומה ואוכל צאן ובהמות
- ג. מה יש בדרך הנוסף שיש מהצד?
 קעך (בית הבישול)
 אריה
 שתי התשובות נכונות
- ד. איך מתבשלים המאכלים שיש בקעך (בית הבישול)?
 על ידי האש שיש שם
 על ידי ההר של אש, דרך שבילים וצינורות
 על ידי השמש שזורח שם במקום
- ה. איך יודעים היכן נמצאת הקעך (בית הבישול)?
 כי הקעך הוא בנין גבוה ורואים אותו למרחוק
 כי מריחים הריח של המאכלים
 כי עומדים שם צפרים שמרחפים בכנפיהם
- ו. איך מעלים או מורידים האש בקעך הנ"ל?
 על ידי כפתור שיש שם
 על ידי הצפרים שמרחפים בכנפיהם
 זה נעשה מאליו
- ז. מה אמר המלך לגבור לעשות עם המדינה של עשירות?
 תחילה לתת להם לאכול מהמאכלים ואח"כ להוליד אותם נגד הרוח
 תחילה להוליד אותם נגד הרוח ואח"כ לתן להם מהמאכלים
 תחילה שיזרקו הממון ואח"כ ליתן להם מהמאכלים
- ח. מה אמרו האלקות של המדינה לגבור כשהוליד אותם כנגד הרוח?
 שיש סרחא גדולה
 שיתן להם מהמאכלים הטובים הללו

וכל העולם שבו אל ה' יתברך ועסקו רק בתורה ותפילה ותשובה ומעשים טובים אמן כן יהי רצון
בהצלחה!!!

ספורי מעשיות שסיפר רבינו הקדוש הם קודש קדשים וכונתו ז"ל הייתה כדי לעורר אותנו משנתנו הרוחנית, וללמד אותנו דעת ודרך ישרה לעבודת השם יתברך בהתעוררות הלב, כמו שאמר רבינו: ש"ספורי מעשיות שלו מסוגלים לעורר מהשינה", ולמען דעת אשר בכל תיבה ותיבה מאלו המעשיות טמונים סודות התורה טמירים ונעלמים, כנשמע מפיו הקדוש בעצמו, ואפילו איש פשוט אשר יקרא אותם יכול להוציא לעצמו מוסר והתעוררות להשם יתברך

להיכנס להגרלה ניתן לחייג לקו דעם רבינס אור 02-534-5040 – או לשלוח לפקס: 15326519611, או ל: m025345040@gmail.com פאר אידיש רופט 02-5-3333-72